

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδόνιους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι έφυγε ο μισθωτός εργάτης του και ότι εγκατέλειψε τον αγρό. Η Σύγκλητος αποφάσισε να καλλιεργηθεί αυτός με την φροντίδα του κράτους επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο επειδή ο πατέρας τίποτα δεν είχε αφήσει σε εκείνες.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυράφι μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια της και με αυτό καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία, αυτοτραυματίστηκε. Έπειτα ο Βρούτος, που κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από το ξεφωνητό των υπηρετριών της, ήρθε για να την μαλώσει γιατί δήθεν είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

1. γ
2. α
3. β
4. α
5. β

B2.

1. ε
2. ζ
3. α
4. γ
5. δ

Γ1. **senatum:** senatus

rus: rura

id: earum

dotem: dotium

illis: illa

Aequum: aequius – aequissimum

populum: popule

viri: virorum

cultellum tonsorium: cultello tonsorio

ancillārum: ancillae

certissimum: certe

tale consilium: talia consilia

Γ2 α. elapso: elabi
vocatus: vocari
molientem: moliri

Γ2 β. scripsit: scribendi
discessisse: discedamus
aberat: absens
acceperunt: acceptum
conferre: conferto
exigeret: exegimus
interficiendo: interficiet
vulneravit: vulnerabatis
venit: venissent

Δ1 α. ab eo: είναι εμπρόθετος (γιατί πρόκειται για έμψυχο) επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse.

curari: είναι τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα placuit.

semper: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο exigeret.

uxor: είναι παράθεση (ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός) στο Porcia.

temerarium: είναι ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο factum.

amoris: είναι γενική αντικειμενική (ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός) στο indicium.

Δ1 β. in Africā: πρόκειται για εμπρόθετο επιρρηματικό προσδιορισμό που δηλώνει στάση σε τόπο στο ρήμα funderet.

Αντικατάσταση ώστε να δηλώνεται η ίδια επιρρηματική σχέση:

cum Poenos **Romae** funderet.

cum Poenos **Athenis** funderet.

cum Poenos **Carthagine** funderet.

Δ2 α. cum viri sui consilium de interficiendo Caesare cognovisset: Δευτερεύουσα Χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το poroscit. Εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός – διηγηματικός σύνδεσμος cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους, ενώ είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική. Ειδικότερα, εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (poroscit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων.

Σύμπτυξη της δευτερεύουσας πρότασης στην αντίστοιχη μετοχή: viri sui **consilio**_de interficiendo Caesare **cognito**.

Δ2 β. Δήλωση του σκοπού με:

α. Τελική πρόταση

Brutus venit **ut eam obiurgaret**.

β. Σουπίνο

Brutus venit **eam obiurgatum**.

γ. Εμπρόθετη γενική του γερουνδίου

Brutus venit **eius obiurgandae causa / gratia** (υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη).

(Μορφή πριν τη γερουνδιακή έλξη: Brutus venit eam obiurgandi causa / gratia).

Επιμέλεια
Μαρία Λιάλιου